

Explanatio sancti Thome

catu mortale ppk i gratiā vni fortitudis v debilitatis. p
pri capitulo q tñ excusatio tollit p frequētē experientiā et
ideo apostolus signanter non dicit ebrios sed ebriosus.
Addit autem uno peccata bis q supra posuerat scz ebriosum
et maledicū. Referat autem ebrietatem ad genus peccati qd cō
mittit contra seipsum sub quo contineat non solum luxuria
sed etiam gula : maledictus autem refecit ad genus pectari qd
comittit contra proximū cui nocet aliquis nō soli facto s
etiam verbo mala imprecando vel male diffamando quod
pertinet ad detractionem. Al' mala in faciem vlcēdo quod
pertinet ad concumeliam. et hoc totum pertinet ad rōem male
dicti ut supra dictū est. ¶ Deinde cum dicit. Quid enim mi
hi ēc. assignat rationē eius qd dixerat. Et circa hoc tria
facit. Primo assignat rōem dicens. Dixi hoc esse intelligē
mentū de fratribz et non de infidelibz. Quid enim mibi est
id est quid ad me pertinet iudicare. et sententia condemna
tionis ferre de his q foris sunt. I. de infidelibz q sunt om
nino extra ecclēsiā. Prelati em ecclēstarum accipiunt spūa
lem potestate sup eos tantum q se fidei subdiderunt fm illō
2. cor. 10. In promptu habebet vlcisti cōm̄ obediētia cū
implera fuerit vestra obediētia. Indirecte tñ prelati ecclē
starum habent potestate sup eos qui foris sunt inquantū
probent fideles ne illis cōmunicent. Secunda alibet si
milititudine dicens. Non de his q intue sunt vos iudica
tis. quasi dicat eadē auctoritate vos iudicatis qua et ego.
Unde vos nō iudicatis nisi de vīis ita et ego. Dicit Eccl.
10. Index sapiens iudicabit populu suū. Tertio respōdet
ratiō dubitationis. Posset enim videri q infideles cōstent
meliores q ppter peccata predicta nō cōdemnāt. s̄ hoc
excludit dicens. Ideo nihil mibi de his qui foris sunt iu
dicare. nam eos qui foris sunt id est infideles iudicabit
deus scz iudicio condēnationis non examinationis; qd vt
gregorii dicit in moralibus. Infideles damnabūt sine
iudicio discussionis et examinationis et qnta ad hoc dicit
tur Jo. 3. Qui non credit iam iudicatus est id est manifes
tam in se habet causam condemnationis. et hoc graui re
seruat dei iudicio fm illud Heb. 10. Horrendū est inci
dere in manus dei viuentis. ¶ Deinde cū dicit. Aufferet
malū et. infest conclusionē principaliter intentā dicens.
Ex quo hoc quod dixi non comisces amī fornicariis intel
ligendū est de infidelibus nō de his qui foris sunt. ergo au
ferete malū scz hominē ex vobis ipsiis id est de vestra societa
te ejicite fm illud deut. 13. Afferes malū de medio tui.
Est ergo considerandū ex premisis apostolū verbis q nō
p̄hibemur cōmunicare infidelibus q nunq̄ fidem recepe
runt ppter eorum penā. Est tamen hoc caudētū aliquibz
scz infirmis ppter eorum incautelam ne seducant. Illi ve
ro qui sunt firmi in fide possunt eis hinc cōmunicare et da
re operā conuersiōne eorum ut dicit infra. 10. Si quis in
fidelium vocat vos ad cenam et vultis ire. omne quod ap
politus fuerit manducate. Infidelibz autem qui aliquando fi
deles fuerūt vīssacramētū fidei receptorū sicut hereticis et
apostatibz a fide subtrahit oīno cōmuniū fidelium et eoz
penā sicut et ceteris p̄tibz q adhuc subdūt p̄tātē ecclē.

Incipi capitulū sc̄ extum.

Hoc det aliquis vestruz habens ne
gociuz aduersus alteruz iudicari
apud iniquos et nō ap̄d sanctos.
An nescitis quoniam sancti de hoc
mundo iudicabunt. Et si in vobis iudicabis
mundus: indigni estis qui de minimis iudi
cetis. Nescitis quoniam angelos iudicabim⁹
quantomagis secularia. Secularia igitū iudi

cia si habueritis: contemptibiles qu sunt in
ecclesia illos constituite ad iudicandum. Ad
verecū diā vīam dico. Sic nō ē inē vos sapiēs
quisq̄ q' possit iudicare inffez suū: s̄ frat cū
fratre iudicio cōtēdit et hoc apud infideles.
Supra apls rehēderat corintios de negligētā iudicij
hic reprehendit in eis quedam alia peccata circa iudicia
Et primo quantū ad indices eorum coram quibus litigav
bant. Secundo quantus ad ipsa iudicia ibi. Nam quidem
omnino. Circa primum tria facit. primo arguit eos de ins
ordinatione. Secunda rationē reprobationis assignat ibi
An nescitis. Tertio remedius adbibet ibi. Secularia igitū
iudicia. Dicit ergo p̄mo ita negligētis in iudicando vīos
s̄ tñ p̄sumptuosi estis subire infidelis iudicia. et hoc ē qd
dicit. Auder. L p̄sumit aliq̄s vīm bñs ne gorū. s̄ sc̄lare ad
uersus alii iudicari ap̄d inq̄s. I. subire iudicū infidelū et n
ap̄d sc̄tōs. I. ap̄d fideles qui sunt sacramētū fidei sancti
ficati. Hoc enim est inordinatū multipliciter. Primo qd
q̄ p̄ hoc derogat auctoritatē fidelium. Secundo q̄ dero
gat dignitati fidelium quantū ad hoc q̄ infidelū iudicia
subiit. Tertio q̄ hoc datur occasio infidelibz iudicibz
contemnēt fideles quos dissidentē vident. Quarto q̄
p̄ hoc dāt occasio infidelibz iudicibz calumnāti et op̄mē
di fideles quos odio habet ppter fidem et ritus diversitatē
et. Et ideo dicitur deut. 1. Tulli s̄ tribibus vestris tres
sapientes et nobiles p̄cepis eis dicens. Auditē illos et
qd iustum est iudicare. Et eodem. 17. Non poteris alteris
us gentis facere regem: qui non sit frater tuus. Sed vide
tur esse contra id qd dicitur. I. De. 2. Subdit̄ estote om
ni humane creature ppter deum. s̄ue regi tanq̄ sc̄ellent
siue ducibus tanq̄ ab eo missis. pertinet eis ad auctor
itatē principis iudicare de subditis. Est ergo contra ius
divinū p̄hibet q̄ eis iudicio non st̄t si sit infidelis. S̄z
dicendū q̄ apls non p̄hibet quin fideles sub infidelibz
principibus constituti eorum iudicio compellant si vocent.
hoc enim esset contra subiectiōnē q̄ debet principibus.
sed p̄hibet q̄ fideles non eligant voluntarie infidelū iu
dicium. ¶ Deinde cum dicit. An nescitis et. assignat ra
tionē contra id qd illi faciebant sumptū et hoc q̄ des
rogabant auctoritatē sanctorū et p̄mo quantū ad auctor
itatē quāt̄ habent sup res mundanas. Secundo q̄ tū ad
auctoritatē quāt̄ habent ad res sup mundanas id est sup
angelos ibi. An nescitis quoniam angelos iudicabimus.
Dicit ergo primo. Inordinatū est iudicium apud infide
les qui fideles habent auctoritatē iudicandi. An nesci
tis q̄ sancti de hoc mundo iudicabūt id est de hominibz
mundanis huius mundi. Quod quidē implēt tripliciter
Primo qdē fm cōparatiōnē scz fm et nō solū boni iudi
cabunt malos et sancti mundanos sed etiam fm q̄ boni iu
dicabūt a melioribz et mali iudicabūt peiores fm illud
Matth. 12. Viri minuti surgent in iudicio cū generatio
ne ista et condemnabunt eam. Secundo iudicabunt appo
bando sententiā iudicis scz xp̄i. et hoc erit ppter iustiō
fm illud ps. Et abibit iustum cum viderit vindictam. An
sap̄. 3. dicit. Judicabunt sancti nationes. Tertio modo p
sentē platiōnē. Et hoc erit aplō et similiū q̄ cōtemp̄s
rebz mundi solis spūalibz inheserūt. Spūalis enim iudicat
oīa ut dicit est. 5. 2. An et Matth. 19. dicit. eos q̄ secuti
estis me sedebitis sup sedes iudicantes. x. 1. tribus israel.
Et in ps. dicit. Gladis ancipites in manibz cor ad facien
dam vindictā in nationibz. Intelligit autē ista platio sen
tētē nō vocalis scz spūalis. in q̄tū per sup̄iores tñs infē
riores vī etiā p̄tōres spūali qdā illuminatiōe illuminabūt
gles pene et q̄ta pīma eis debeat sicut etiā vīchoies il

in epistolam I ad Corinthis vi

In iudicante ab angelis vel etiam inferiores angelii a superioribus. Secundo ex hoc quod dicitur est argumentum ad propositum dicendum. Et si in vobis, id est vos iudicabitis mundus. Iudicandi hoeres non quod indigni estis quod iudicatis de minimis. sed de negotiis seculib[us]. **Lue. 16.** Qui in modico liquo est et in malo liquo erit. Deinde cum dicit. Nec scitis tecum. Argumentatur ad idem ex auctoritate sanctorum super angelos. et primo ponit eam dicens. In neflicitis quoniam nos scilicet fideles Christi iudicabimus angelos. Quod quidem potest intelligi de malis angelis qui cōdemnabuntur a sanctis quorum virtute sunt vici. **Unde lue. 10.** dominus dicit. Ecce vesti vobis potestates calcandi super serpentem. et super omnem virtutem inimici. Et in psalmi Super aspidem et basiliscum ambulabis. Post etiam hoc intelligi de bonis angelis quorum plurimi in comparatione quadam inuenientur paulo et similibus sibi inferiores. Unde signatur non dicit iudicabitis sed iudicabimus. Quāvis enim duci possit quod ex consequenti si sancti iudicabunt homines bonos et malos. erit iudicium de bonis angelis quorum accidentale premium augetur ex primo sanctorum per angelos illuminatorum. et etiam de malis angelis quorum pena augetur ex pena hominum per eos secundorum. Secundo argumentatur ad propositum dicens. Quāto magis secularia scilicet iudicia ydonei erimur iudicare. qui enim est ydoneus ad maiora multo magis est ydoneus ad minora. Unde et dominus cui comiserat quinque talera postmodum comisit unum et habetur. **Mat. 25.** Deinde cū dicit. Secularia igitur iudicia adhibet remedium contra culpam eorum. Et primo ponit remedium. Secundo expōnit ibi. Ad verecundiam vestram dico. Dicit ergo p[ro]prio. Ergo ex quo sancti de hoc mundo iudicabunt si habueritis inter vos secularia iudicia que tamē habere non debetis illos qui sunt cōtemptibiles in ecclesia constituite ad iudicandum potius scilicet apud infideles. Unde et in psalmi dicitur. Corripiter me iustus in misericordia et increpat me oleum autem peccatoris non impinguat caput meum. **Ecc. 9.** dicitur. Nelix est canis viuus leone mortuo. Deinde cū dicit. Ad verecundiam vestram dico. expōnit quo sensu predicta dixit. Posset enim aliquis credere quod ad litteram essent eligendi cōtemptibiles ad iudicandum. sed hoc excludit dicens. Ad verecundiam vestram dico. quasi dicat non hoc dixi ut ita fiat sed ut vos faciam verecundari illa scilicet confusione que adducit gloriam et dicitur ecclesiastice. Cōtemptibiles enim in ecclesia essent eligendi ad iudicandum si non tuerintur inter vos sapientes quod esset vobis verecundum. Unde subdit. Si non est inter vos sapiens quisque qui possit iudicare inter fratrem et fratrem. sed frater cu[m] fratre in iudicio contendit. et hoc apud infideles. Potius antez quod hoc faceretis deberetis constituire cōtemptibiles qui sunt in ecclesia ad iudicandum et supplendum defectum sapientum qui tamē non est apud vos secundum illud quod supra primo dixerat. Divites facti estis in illo in omni verbo et in omni scientia. Et aliter ab illo loco. Secularia tamen dicerat enim quod sancti ydonei sunt ad iudicandum secularia et ideo vult ostendere per quos iudicia secularia debeant exerceri scilicet per cōtemptibiles qui sunt in ecclesia. vocat autem cōtemptibiles illos qui sunt sapientes in rebus mundanis per comparationem ad illos qui sunt sapientes in rebus divinis; quibus est reverentia exhibenda qui in rebus temporalibus non occupantur ut soli spiritualibus vacent. et hoc est quod subditur. Ad reverentiam vestram dico secundum altam litteram ad reverentiam vestram. Unde et apostoli dixerunt. **Act. 6.** Non est equum relinquere nos verbum dei et ministrare mensis. postmodum autem reddit ad id quod supra reprobaverat scilicet et corinthis sub infidelibus iudicibus litigabant dicens

Sic non est inter vos sapiens quisque scilicet in rebus temporaliibus quem supra contemptibilem dixit. Unde alia non mutatur a priori expositio[n]e quam in vide esse magis realis.

Lectio secunda.

Im quidem oīo delictum est in vobis quod iudicia h[ab]entis inter vos. Quare non magis iniuriā accipitis? Quare non magis fraudem patimini? Sed vos iniuriam facitis et fraudatis: et hoc fratribus. In neflicitis quia iniqui regnum dei non possidebūt. Nolite errare. neque fornicarii. neque ydolis seruientes. neque adulteri. neque molles. neque masculorum concubitores. neque fures. neque auari. neque ebriosi. neque maledici. neque rapiaces regnum dei possidebūt. Et hec aliqui quidem fuitis: sed abluti estis: sed sanctificati estis: sed iustificati estis: in nomine domini nostri ihesu Christi et in spiritu sancti nostri. Omnia mihi licent: sed non omnia expeditum. Omnia mihi licent: sed ego sub nullius redigar potestate. Esca ventri: et venter escis. deus autem et hunc et hanc destruet.

Postquam apostolus reprehendit corinthis de hoc quod coram fidelibus iudicibus litigabant: hic reprehendit eos quantum ad ipsa iudicia. Et circa hoc duo facit. Primo ponit in quod peccabat circa iudicia. Secundo manifestat quod dixerat ibi. In neflicitis te. Circa primus duo facit. Primo reprehendit in eis circa iudicia id quod est licitum. sed non expeditum. Secundo id quo est penitus illicitum ibi. Sed et vos tecum. Circa primus duo facit. Primo ponit reprehensionem. Secundo remouet excusationem ibi. Quare non magis tecum. Dicit ergo p[ro]prio. dictum est quod frater cum fratre in iudicio contendit quod non solum malum est quod apud infideles contendit sed iam quod dem post conversionem vestram oīo delictum est in vobis. id est ad delictum vobis reputatur quod iudicia habetis inde vos inter quos scilicet debet esse pars. quod ut dicitur. **2. Thess. 2.** Seruum domini non oportet litigare sed manuere et se ad omnes. Apparet autem ex hoc ut dicit hic glo. aug. quod peccatum est iudicium habere contra aliquem. sed hoc videlicet esse falsum quia si peccatum est iudicium habere videlicet sequitur etiam peccatum sit iudicium constitutum cum hoc sit occasio[n]e dare iudicium habentibus. cu[m] tamē dicas de ventro. primo. Iudicite illos et quod iustum est iudicate. Et postea subditur quod dei iudicium est. Solvitur autem in glo. quod infirmis permittitur in iudicio sua repeteret. non autem perfectis quibus licet sua repeteret. sed non in iudicio. Et autem sciendum est quod aliquis est perfectus illicitus. aliquis autem oīibus. Perfecti quidem proprie[n]ti non habent scion illud. **Mat. 19.** Si vis perfectus esse vade et veni omnia que habes et da pauperibus et veni sequere me. et ideo non licet eis in iudicio repeteret quasi propria cum eis non licet habere proprium licet tamē eis in iudicio repeteret ea que sunt communia. Non enim hoc faciendo peccant sed magis merentur. Est enim opus charitatis defendere vel recuperare res pauperum secundum illud psalmi. Eripi pauperem et egenu[m] de manu peccatoris liberare. Sed iudicium adverius aliquem est illicitum omnibus quārum ad tria. primo quidem quatuor ad cām ex qua alijs iudicium habet. puta ex cupiditate et avaricia. **Unde lue. 12.** Cu[m] qdā d[icitu]r turba d[icitu]r dixisset. dicit fr[ater] meo ut dividat mecum hereditatem: vobis dixit quod me substituit

Explanatio sancti Thome

sudice ad dividendum iter vos? Postea subdit. Vide te et ca-
vere ab omni amaritia. Secundum quod ad modum iudicij, qz. s. cum
cotentio et detrimento pacis iudicium presequatur. ut enim dicit.
Jac. 3. ubi zelus et cootentio ibi inconstans et omne opus
prauum. Et hoc videtur apostolus in eis reprehendere.
ut patet ex hoc quod supra dixit. Frater cuiusfratre in iudicio
cotentio. Tertio ex pueritate iudicij puta est aliquis ius-
tus et fraudulenter in iudicio percedit secundum illud Isa. 10.
Ut opprimerent pauperem et vim facerent cause habilius pro-
puli mei. Et hoc etiam apostolus in eis reprehendit ut patet per
id quod subdit. Sed vos iniurias facitis. Quarto ppter scia-
dalum quod sequitur. Unde et dominus maledicat. Mat. 5. Qui vult
recum in iudicio co contendere et tunica tuam tollere dimitte
si et pallium. Ex charitate vero sua in iudicio repeteret lis-
citum est. Unde greg. dicit in moralib. Cum cura rerum
nobis necessitas imponeat quidam duorum rapiunt solimodo
sunt tolerandi quidam vero seruata caritate sunt prohibendi.
scilicet ne rapientes non sua semetipsos perdantur. Deinde
cum dicit. Quare non magis tecum tollit executionem. Pos-
sent enim dicere. necessitas nos inducit ad iudicia habenda.
ut scilicet resiliamini iniuriis et fraudibus aliorum. sed hoc ex-
cludit subdens quod cum ad ipsum. Quare non magis iniuria
se manifesta accipit scilicet patienter sustinendo. Secundum il-
lud quod dominus dicit mat. 5. Si quis te percussit in maxilla
prebe ei et alterum. Quatuor vero ad secundum subdit. Quare
non magis fraudem patimini id est dolosam seductionem secundum
illud. Dat. 5. Si quis te angariauerit mille passus vade
cum illo et alia duo. Sed sicut aug. dicit in libro de sermone
domini in monte. Heccepta domini non sunt semper obseruanda
in executione operis sed semper sunt habenda in preparatione
animi ut scilicet summi parati hoc facere vel sustinere potius. Et
aliquid agere contra charitatem fraternalis. Deinde cum dicit
Sed vos tecum. Sed reprehendit in eis id quod est omo illicitum et pri-
mo arguit in eis manifesta iniustitiam cuius dicit sed vos
injustiam facitis scilicet manifeste loquendo contra iustitiam aliorum
vel in iudicio vel extra iudicium. Ecc. 9. Non placat tibi i-
njustitia iniustorum. Secundo dolosam deceptionem cum subdit. Et
fraudulenta prouera. 12. Cossilia impiorum fraudulenta. Tercio
aggravat vitrumque cuius subdit. Et hoc fratribus id est fidelibus
ad quos debemus bonum maxime operari secundum illud gal. ultimo
Dum tempus habemus oportem bonum ad omnes. maxime au-
tem ad demellos fidem. Et ideo cetera quosdam dicit. Ie.
9. Omnis frater supplatans supplatabit et omnis amicus
fraudulenter incedet. Deinde cum dicit. An nescitis. tecum
manifestat quod dixerat. Et primo secundum ad id quod est omo illi-
citem. Secundo secundum ad id quod est licitum sed non expeditum ibi
Omnia mihi licent. Circa ipsum duo facit. Primo mo-
uet questionem. Secundo determinat eam ibi. Nolite errare tecum.
Dicit ergo primo dixi quod vos iniurias facitis et defraudatis quod
est iniuriam committere. Sed an nescitis quod in regnum
dei non possidebunt quasi dicat videmini hec necire dum
ab iniuriae non recessitis. cum tam in p. 2 Mat. 7. dicas.
Discedite a me omnes qui opamini iniurias. Deinde
cuius dicit. Nolite errare tecum determinat veritatem. et primo
ostendit piculum quod inimicis iniq. Secundo ostendit quoniam
spiritus hoc piculum evaserunt ut timeant iterum in ipsum incidere
ibi. Et hoc quidem aliquando fuitis tecum. Dicit ergo primo. no
lite errare quod signanter dicit. quod circa impunitate peccato-
rum aliq. multipli errabant. secundum illud. Sap. 2. Et cogita-
uerunt et erraverunt. Quidam enim probi eraverunt credentes
deum non habere curam rerum humanarum secundum sopho.
primo non facier dominus bene et non faciet dominus male. Quis
dam vero credentes sola fidem sufficiemus esse ad salutem
secundum illud. 30. 11. Qui credit in me non morietur in eternum.
Quidam vero credentes per sola christi sacramenta salvati. per
piter id quod dicit. Dat. 13. Qui crediderit et baptizatus

fuerit salvus erit. Et Jo. 6. Qui manducat meam carnem
et bibit meum sanguinem habet vitam eternam. Quidam vero
propter sola opera misericordie se impune peccare arbitrantur propter
illud quod dicit. Luk. 11. Date elemosinam et ecce oia munda
sunt vobis. Nec intelligunt quod hec oia sine charitate non
prosumunt. secundum illud quod dicit infra. 13. Si habuero omnem fi-
as et distribuero in cibos pauperrimis oibis facultates me-
as et caritatem aut non habuero nihil mihi prodest. et ideo sub-
dit quod peccata contra charitatem a regno dei excludunt in
quod sola charitas introducit dicens. Neque sonnicarij ne
quod ydolis servientes neq; adulterii. de quibus dicit. Heb.
vii. Sonnicatores et adulterios indicabit deus. Neque mol-
les id est mares mulieres facientes. neq; masculorum
et cubitos quecum ad agentes in illo virtute. de quibus dicit
tur gen. 13. Homines sodomitae pessimissimi erant et peccatores
cozam domini nimis. Neque auari. neq; fures. de quibus dicit.
Jac. 5. Ois furtis scriptus est indicabit. Neque ebriosi.
neq; maledici. neq; rapaces regnum dei possidebunt. Dicit
enim Isa. 3:5. Via sancta vocabitur non trahit per eam
pollutus. Et apoc. 21. Non intrabit in illa aliquid coquinatum:
facies abominationem. Et est aduentus quandoque per hic
enumerat eadem virtus que in precedentibus capitulo posuerat. Ad
dit autem quedam in genere luxurie. s. adulterio. et virtutem
contra naturam. In genere autem iniustitiae furtis. Deinde cum
dicit. Et hoc quidem tecum. ondit quod secundum piculum evaserunt
et primo commemorari statu pteritum dicens. Et quidam aliquando
fuitis. s. sonnicarij et ydolis servientes tecum. et ideo specialiter
hec virtus commemorari quod in eis habebantur. secundum illud
ephe. 5. Eratis enim aliquando tenebre. nunc autem lux in domi-
no. Sed ondit quemadmodum ab his intus fuerunt liberati ob-
tensus. Sed abluti estis. s. virtute sanguinis christi in baptis-
mo secundum illud apoc. primo. Laudate nos a peccatis nostris in sa-
guine suo. Et sacrificati estis virtute sanguinis christi per gratias
et consecrati secundum illud. Luk. viii. Et uero si sacrificari suum po-
pulum extra portam passus est. Sed iustificati estis ad sta-
tiu iniustiae et virtute secundum illud. Rom. 8. Quos vocavit hos
et iustificauit. Subdit autem hoc beneficiorum causa. et primo ex-
hortatione huiusmodi cum dicit. In nomine domini nostri ihesu christi est
in fide et in invocatione nomine christi secundum illud act. 4. Non est
nomen datum sub celo hominibus in quo oporteat nos sal-
uus esse. Secundo ex parte diuinitatis cum subdit. Et in spiritu dei
nostri. secundum illud eze. 37. Ecce ego mittam in vos spiritum et vi-
uetis. quod igitur tam potenti virtute liberati estis ad eadem
redire non debetis. Deinde cum dicit. Omnia mihi licent
tecum. manifestat id quod dixerat de prohibitione iudicij ondes
quo sensu id reprehenderit quod scilicet non reprehendit illud quasi
omo illicitum sed quasi non expeditum et socium. Et circa
hoc duo facit. Primo proponit quod invenit. Secundo roget assignat
ibi. Et circa ventri tecum. Circa ipsum duo facit. Primo proponit
quod reprehenderet esse iustitiam sed non expeditum dicens. Omnia
mihi licent. Deinde autem illa licita que homo facere
non prohibetur est autem duplex prohibito. Una coactionis a
lia percepit. et secundum hoc quidam intellectu exerunt illa licere a quibus
non prohibetur aliqua necessitate cogente. et ideo quod arbitri
unum hominis naturalis liberum est a coactione intellectu exerunt
apluris eo sensu dicere oia mihi licent. quod secundum arbitrio
homini subiectum. sive sint bona sive sint mala secundum illud Ecc.
15. Ante horum bonum et malum vita et mores quodculius vo-
luerit debet ei. Sed hic modus loquendi alienus est a scrip-
tura sacra in qua dictum non licere ea que divina lege prohibi-
bentur. secundum illud Mat. 14. Non licet tibi habere uxorem fra-
tris tui. et ideo quod hic apluris dicit oia mihi licent non potest absolu-
lute intelligi sed ut si accommoda distributio sub hoc sensu
omnia mihi licent. que scilicet diuina lege non prohibentur.
Et potest hoc ad tria referri. primo quidem ad id quod dixerat
de iudicij. quod secundum ista sua iudicio repeteret cum

in epistolam I ad Corinthios VI.

nō sit lege diuina prohibita. Alio modo potest referri ad id quod infra. 8. dictum est de indifferenti visu ciborum ut sit sensus. licetum est mihi omnes cibos comedere scđm illud **T**it pmo. **O**mnia mūda mundis. **T**ertio potest referri ad id quod dicturus est Ista. 14. de sumptibus accipiendo ut sit sensus. omnia mihi licent felicit accipere ad necessitatem vite fecit coapostolis meis. Subdit autem. Sed nō omnia expedit. Dicitur autem illus expedire quod est sine impedimento finez consequendi. Cōtingit autem q̄ aliquid nō totaliter excludit finez sed im pedimentum aliquod assert sicut matrimonium nō excludit hominem a regno dei ip̄e menti tū assert q̄ scilicet ut infra. 7. dicit que sub viri est mulier cogitat quo placet at viro. **A**n. 2 mat. 19. Discipuli dicunt. Si ita est cā homini cū virore sua nō expedit rubore. Sic ergo fornicari nec licet nec expedit q̄ totaliter excludit finez qui est vita eterna. mīmonius autē est licitus sed nō expedit. Scđm igitur hūc moduz sua in iudicio repetrere indifferēt omibus cib̄ vti. sumpt̄ accipe ab his quib⁹ p̄dicat est qui dem licitus q̄ nō est cōtra iustitiam. neq̄ aliqua p̄hibet lege nō tamē est expedit. vel q̄ impedit pax ad proximū vñ firmis scandali aliq̄ generat. vel aliqua maledicēdi occasio preberet. **A**nd ecc. 37. Nō oia oībus expedit. Alio modo p̄t intelligi nō absolute sed sub conditione ut sit se sus. **D**ixi q̄ neq̄ fornicariis tē. regnū dei possidēbit. tō nō licent q̄ finez excludit. sed si oia licet mībi nō omnia expedit q̄ p ea prestat impedimentū vite hūane. **A**nd in persona impiorum dicit sap. 5. Lassati sum⁹ in via iniqtas & abulantibus vias difficiles. **S**ed oīdū oīdū expedit. **E**st p̄t intelligi quod dicitur ab aliis cuius vel hominis. **R**ei quidē q̄ qui nimis rem aliquaz amat quodāmodo fūns illi⁹ rei efficit fūm illud. **N**o. vlti. Huiusmodi nō xpo oīo fūiunt sed suo ventri. **H**oīs autē quia dūz aliq̄ facit q̄ non expedit quodāmodo subiecte iudiciorum aliorū. & spēaliter illi qui sua ī iudicio repetrerū subiicitur potestati iudicis. **I**ntra. 10. Ut quid em̄ libertas ma ī iudicat ab aliena cōsciētia. **D**einde cū dicit. Esca vētri tē. assignat rōne ei⁹ quod dixerat. Et pmo quare omnia licent dices. **E**sca ventri. s. debet vt sc̄z in vētre decocta ī nutritiū totius cedat. Et vēscas sc̄z recipiēdis t̄ & coquendis defut. **M**aria igī ex del ordinatione vēter ē sollicitus ad escas recipiendas. & esce ad hoc deputate sunt q̄ in vētre ponātur. **F**in illud geni⁹. Ecce dedi vobis oīm esca & cunctis aliantib⁹ vt habeat ad descendū. non est illicitū q̄ homo res suas repetrat vel p̄dicatoꝝ spēdīa accipiat ppter necessitatem escaꝝ. vel vt etiā hōi omībus escaꝝ vtratur. **S**ed oīdū. Deus autē tē. assignat rōne quare oīa nō expedit. **N**ō em̄ expedit q̄ hōi patiāt aliquid & trimētū in eo q̄ nunq̄ corripitur sc̄z in regno celesti: ppter id q̄ corripitur. & hoc occidit de esca & de vētre cessabit enī post hac vīa escaꝝ vīsus & ventris q̄ corpora resurgentib⁹ cōseruantur ab iō cibō deo id faciēre. & hōi est q̄ dicit. **D**eus autē destruet id est cessare faciet hōi sc̄z et vētre nō qđem p̄tū ad essentiā sed q̄tū ad effectū quē nūc habet & has. s. escas q̄tū p̄tinent ad vīus hoīs q̄ in resurrectione hoīes erūt sicut angeli in celo. vt dicitur Mat. 22.

Lectio tertia.

Corpus autem nō fornicationi s̄z domino & domin⁹ corpori. Deus vero & dominū lūscitauit & nos lūscitabit

per virtutem suam. Nescitis quoniam corpora vestra membra sunt xp̄i. Tollēs ergo membra xp̄i faciā membra meretricis. Absit. An nescitis quoniam qui adheret meretrici: vnuz corpus efficitur. Erunt enim inquit duo in carne vna. Qui autē adheret domino: vnu spiritus est. Fugite fornicationē. Omne enim peccatum quodcumq̄ fecerit homo. extra corpus est. qui autem fornicatur in corpus suū peccat. An nescitis: quoniam membra vestra templum sunt spiritus sancti qui in vobis est quem habetis a deo & nō estis vestri. Empeti enim estis precio magno: glorificate & potestate deum in corpore vestro. Supra aplūs tripliciter reprehendit corinthios circa iudicia. nunc autē redit ad reprehendēduz p̄tū fornicarij eius supra. 5. mentionē fecerat & in cui⁹ iudicio corinthij negligentes erāt. im̄ p̄bat autē fornicationē quatuor ratā onib⁹. quāz pīna sumit ex diuina ordinatiōe. sc̄da ex vniōne ad xp̄m tē. In nesciū q̄i corpora vestra zē. terciā ex corporis inqnatiōne ibi. Fugite fornicationē. quarta ex gratia dignitatis ibi. In nesciū tē. Circa pīmā duo fāc. Primo ponit diuinā ordinationē. Sed oīdū ordinationē fine ibi. **D**e⁹ em̄ tē. Circa pīmā considerātū est q̄i alīq̄ argumētū sumit eis. ut ascētū sumit ex ordinatione dei. Qui em̄ fornicatiū vtrūk̄ suo corpe ad vīsum a deo institutū. Sed hoc excludit dices. q̄ esca est ordinata ad ventrē & venter ad escas. Corpus autē hoīa non fornicationē id est nō est ordinatum ad fornicādūm sed nō id est ad hoc est ordinatus ut sit dñi nostri ihu xp̄i. & dñs corpori id est dñs ihu xp̄us ad hoc dāt est hoībus ut hūana corpora sue gloria confomer. **F**in illō. p̄bli. 3. Reformabit corp⁹ būilitatis nostre cōfiguratio corp⁹ claritatis sue. Sed p̄tra hoc videt esse q̄ sic ut venter ordinari⁹ est a deo ad vīsum cibōz ita q̄dāz membra hōani corporis sunt ordinata a deo ad vīsum generationis q̄bus fornicatio exercit̄. Sed attendēda est differentiationē q̄tū ad duo. Primo qđem & aplūs supra loquuntur est de vno corporis mēbro. s. de ventre. hic autē loquuntur de toto corpe q̄b̄ sic ut nō est ordinatus ad fornicādūm ita nec ad escas sumēduz. sed poti⁹ vīsus escaꝝ est ppter corporis. corp⁹ autē ppter aliam a qua p̄cipit vitā fin eius conditionē. & q̄ oīa ordinatur in deo sicut in finē. id est corporis deb̄z esse subiectū dño & ei dedicati. Et q̄. s. loquuntur est de vīscīaz in cōmuni absēc inordinationē. fornicatio autē est vīsus inordinat⁹ ex mēbro fornicatois. An de nec ipsa membra sunt ppter fornicationē. sed ppter vīsum generationis ordinata rōne. cui oīa mēbra corporis cōfseriū debent sicut etiā venter nō ppter crupulā & cibicatē sed ppter cōuenientē vīsum cibōz. Deinde cū dicit. **D**e⁹ vero tē. po nit fine ordinationis p̄dicte. & primo ponit qđdeus circa dñm fecerit dicens. **D**e⁹ vero & dñm ibm sc̄z dñm xp̄m lūscitauit a mortuis a quo ipse xp̄us p̄tit in. p̄s. Tu autem dñe miserere mei & refusca me. Deus autem est pater et filius & spiritus sanctus. Unde & ipse xp̄us qui est filius dei se lūscitauit & sua virtute resurrexit. scđm illud. p̄s. **E**go dominū & soporatus sum & ex surrexi quia dominū lūscipit me. t. 2. corp. vlti. Sed crucifixus est ex infirmitate h̄i vīlit ex vītute dei. Sed p̄tū qđ circa nos facturus sit. dicens & nos lūscitabit deus p̄ vītutē suā & quā. s. xp̄m lūscitauit fin illis. **N**o. 8. q̄ lūscitauit ibm xp̄z a mortuis vivificabit & mortalitā corpora vīta. Et est aduertendū q̄. s. de escaꝝ & vētre loquēs que perti-

Explanatio sancti Thome

nent ad usum alalis vite, dicit eas a deo destruendas, nūc aut loquens de corze et dño facit mentionē de resurrectiōe qz. s. alali vita cessante natura corporis in meli reformabitur. **N**on paret qd nō est intendū corpore ad fornicationē que impedit futurā incorruptionē fīm illud gal. vlti. **M**in se minat in carne de carne metet et corruptionē. **D**einde cōdicit. **N**ec scitis tc. ponit sedam rōnēz qd sumit ex affinitate humani corporis ad xp̄m qd talis est. mēbra hoīs fornicatis sunt mēbra meretricis. sed mēbra hoīs sunt mēbra xp̄i. ergo qd fornicationē sunt mēbra xp̄i mēbra meretricis. qd ē inconveniens. Circa qd quartuoz facit. pmo ponit malozē dicens. **A**n nescitis qm̄ corpora vestra sunt mēbra xp̄i. qd hoc nō debet nescire. qd quicqz estis regenerati in cristo mēbra xp̄i estis effecti. fīm illud **I**ntra. 12. **T**os esti corporis xp̄i et membris de mēbro. **E**t hoc non soluz q̄rum ad a nimis qd ab eo iustificatur sed etiā q̄rum ad corpora que ab eo resuscitabuntur ut dicū est. **S**cđo ponit exclusionem dicens. **T**ollēs ergo mēbra xp̄i. i. iuste subtrahens seruitio xp̄i cui debet depurari fīm illud. **R**o. 6. **E**xhibeat mēbra vestra arma iustitiae do. **F**aciā. s. eadē mēbra meretricē esse fornicando? **A**bist hoc esti est horrendū sacrilegiū. **N**on dicit **D**al. 2. **C**otaminavit iudas sanctificationē dñi quā dilexit et habuit filiā dei alieni. **L**ertio ponit minorē dicens. **A**n nescitis qd qui adheter meretrici. s. fornicatio vnu corporis effecti. s. qd inuidā cōmixionez. **A**t hoc p bandū inducit auctoritatē gen. dicens. **I**nquit cōf scriptura. s. gen. 2°. **A**brunt duo. s. vir et multer in carne vna id ē p mixtione carnalem vna caro efficiuntur. t̄ sic mēbra vnu sunt mēbra alteri. **S**unt enim hec verba ade de viro et uxore loquētiæ que aplus hic etiā ad fornicationē referunt qd fīm sp̄em nature nō dñm vtriusqz actus. **E**t aut̄ intelligendum qd sicut dicit p̄bus in l^o de generatione alialium in masculo est principiū actiū generationis in femina est passiū. **E**t sicut plāta cuius vita p̄ncipaliter ordinat ad generationem semī est vnu corp̄ in quo vtriusqz p̄ncipiū vnitur ita in animalibus qd ordinatur ad altiores actū vite nō semī est vnu corp̄ habens hec duo principia sed ex duobus sit vnu in actu generationis. **D**icit quidē nō est tñ viri qd sicut infra ca. 7. dicit. **A**ir nō habet potestatē sui corporis sed mulier. **S**cđo p̄bat minorē dicens. **Q**ui aut̄ adheter dñi tc. s. per fidē et charitatem est unus sp̄us eius illo. qd se vnitur ei vnitate sp̄uali nō corporali. **N**on in. 8. dicitur. **S**i quis sp̄um xp̄i nō h̄ic nō est eius. **A**ut̄. 7. vt sunt vnu in nobis sicut nos vnu sumus. s. per conexiones sp̄us. et qd corp̄ deseruit sp̄um. p̄s est ut eris corpora nostra membra ei. s. tñ sint cu p̄sp̄um vniuers. nō quidē carnali cōfunctione sed sp̄uali. **P**ot̄ aut̄ ex p̄missione duab̄ rōnibus vna rō sp̄ari. vt. s. qd corp̄ n̄m nō est deputatū fornicatiōni sed dñi hoc. s. mō qd mēbra nr̄a sunt mēbra xp̄i vt p̄ modū exponit non faciam⁹ ea mēbra meretricis fornicatio. **D**einde qd dicit. **F**ugite fornicationē. p̄t tertia rationē qd sumit et corpora iniquitatem. **P**rimo p̄it exclusionē intentā dicens. **F**ugite fornicationē. **G**ibi notādū qd certa via vincunt resistēdo qd q̄to magis hoc p̄icularia p̄derat et tractat tāto min⁹ in eis inuenit vnu delectet h̄z māgis anxietur. sed virtutē fornicationis nō vincit resistēdo qd quāto magis ibi hoc cogitat p̄icularia magis incēdūt sed vincit fugiēdo. i. totaliter vitādo cogitationes imundas et quāilibet occasiones. vi dicit zacha. 2. **F**ugite de terra adlonis dicit dñs. **S**cđo assignat rōnēz dicens. **O**mne p̄tū aliud qd cōcūt fecerit hoc tc. **A**d cuius evideñiaz sciendū qd quedā p̄cepta nō p̄sumuntur in carnali delectationē sed in sola sp̄uali. iō sp̄ualia via dīgunt. sicut supbia. auaricia. accidia. fornicatio aut̄ cōplicē maxime in carnali delectationē. et fīm hoc posset intelligi qd hic dicitur. **O**mne peccatum quodcūqz fecerit hoc extra corp̄ est. qd sc̄z

pletur p̄ter sui corporis delectationē. **Q**ui aut̄ forniciatur in corpus suū peccat qd sc̄z eius peccatum in carne consumatur. sed huic expositioni contrarium videlicet esse qd etiā peccatum gale consumat in delectatione corporis. **A**d qd possidici qd peccatum gale sub luxuria contineatur inq̄ntum ad ipsam ordinātū fīm illud. **E**phe. 5. **B**olite inebriari vino in quo est luxuria. **S**ed meli⁹ pot̄ dici et aplūs nō dicit qui fornicate corpore suo peccat. qd agrueret pīne expōnīt p̄ secat in corp̄ suū id est corra corp̄ suū corrīpendo et in quāmādō illud p̄ter vīsum rōnis. **A**nde et apoc. tertio. **B**abes pauca nōla in sardis qui nō inq̄nauerunt vestimenta sua id est corp̄. t. apō. 14. **H**ic sunt qd eis mulierē nō sunt coinq̄nati. **E**el aliter fīm aug. hic in glo. **Q**ui forniciatur in corp̄ suū peccat qd anima ei⁹ totaliter carnis in illo acū subiecta ita qd nō possit aliud ibi cogitare. **N**on in p̄s. dicit. **B**olite fieri sicut equus et mulus quib⁹ nō est intellectus. **E**el aliter. **I**n corp̄ suū peccat id est corā yōrem suas qd dicit corpus viri corā quā nō ita directe sūt alia peccata sicut viri fornicatio. **N**ō. t. 1. **I**hes. 4. dicit. **U**ti sciat vnuqzqz vestri possidere vas suū in sanctificatio ne id est vīorez suū. **E**el fīm aug. p̄t intelligi de fornicatione sp̄iali p̄ quā aīa adhēret p̄ amorem mādi et recedit a deo fīm illud. p̄s. **M**erdes oēs qui fornicant abs te. **E**st ergo sensus. qd fornicat recedēs a deo p̄pter amorem mādi in corporis suū peccat id est p̄ corpālē cocupiscentiā. **O**mnia aut̄ aliud p̄tū pura qd hō cōmitit ex obliuione v̄l ex ignorantia seu negligētia est extra corp̄. i. corpālē cōcupiscentiā. **D**einde cū dicit. **A**n nescitis tc. p̄it quartam roēm qd sumit ex dignitate grē qd quidē ex duobus p̄sligunt. s. ex grā sp̄issanci et ex redēptione sanguinis xp̄i. **C**irca hoc iūgit tria facit. p̄mo proposit dignitatē corporis nostri quā habet ex grā sp̄issanci dicens. **A**n nescitis. qd ignorare nō debet qm̄ mēbra vestra. i. corpālia rep̄li sunt sp̄issanceti. sicut. s. tertio dictū est. **N**escitis qd tēplū de estis. **E**hui rōnēz assignat subdē. **Q**ui in vobis est. **D**icit aut̄ tēplū dom⁹ dei. qd iūgit sp̄issanci⁹ de⁹ est quenīens est. qd in quoqz est sp̄issanci⁹ templū dei dicāt. **E**t aut̄ sp̄issanci⁹ p̄ncipaliter quidē in cordib⁹ hōim in quibus caritas del diffundit p̄ sp̄um sanctū ut dicit. **R**o. 5. sed secūdario etiam est in mēbris corporalib⁹ in q̄rum exēquantur opa caritatis. **N**on in. p̄s. dicit. **C**or meū et caro mea exultauerūt in dñi viuū. he hanc dignitatē sibi aīcīs beret subdit. **Q**uē habetis a deo nō ex vobis. **N**ō. **J**oel. 2°. **E**ffundā de sp̄u meo sup̄ oēm carnē. **E**t act. 5. **S**p̄u suū dedit obediētib⁹ sibi. **S**cđo ponit dignitatē quam habent corpora nr̄a ex redēptione sanguinis xp̄i dicens. **E**t nō estis vñi sed ibi xp̄i fīm illud. **R**o. 14. **S**ic viuimus sicut mortuū. dñi sumus. 2°. **C**ox. 5. **Q**ui viuit lā nō sibi viuat. rōnēz būi⁹ assignat dicens. **A**mpītū eius p̄cio magis no. et ide serui estis ejus qui vos redemit de fuitute p̄cati. **N**on in. 7. dicit. **Q**ui liber vocat⁹ est seru⁹ est xp̄i p̄ceptio esti empti est. et in p̄s. **R**edemisti me dñe de⁹ dītāt. **D**icit aut̄ p̄tū redēptionis magnū qd nō cōrūptibile. sed eternā hīs virtutē cū sit sanguis ip̄us dei eternī. **A**nde. t. pe. 1°. **R**edempi estis de vana vestra couerſatione. nō cōrūptibile⁹ auro vel argento sed lāguine agni imaculati et in cōtaminati ibi xp̄i. **T**ertio inserit cōlūſionē intentā dicens. **G**lorificate ergo et portate deū in corpore vestro qd esti mēbra vestra sunt tēplū dei in corpore vestro nihil debet apparetē nisi qd ad gloriā dei p̄tinet. et hoc est glorificate deū in corpore vīo qd in. p̄s. dicitur. **I**m tēplo eius cōtūs dīcēt gloriā. **E**t ero. vlti. dicit. **O**puit nubes tabernaculū testimoniū et gloriā domini imp̄leū illud. qd vero nō estis vestri sed estis fūi dei. debet corpus vīm portare deū sicut equus vel aliud aīal portat vīm suū. **N**on in. p̄s. dicit. **E**t hūmētū factus suū apud

in epistolam I ad Corinthios VII

te. Portat autem corpus nostrum dominum in quantum diuinus ministerio deputatum, sic ergo homo debet vitare ne in corpus suum peccet fornicatio quod est contra gloriam dei et contra ministerium quod corpus nostrum debet deo.

Incipit capitulum septimum.

De quibus autem scriptis mihi bonum est homini mulierez non tangere. Propter fornicationem autem unusquisque suam uxorem habeat; et unaqueque virum suum habeat. Uxor vir debitus reddat; similiter autem et uxor viro. Mulier, potestate sui corporis non habet sed vir. Similiter autem et vir sui corporis potestatem non habet; sed mulier. Nolite fraudare in unicem: nisi forte ex consensu ad tempus ut vacet oratione; et iterum reuertimini in id ipsum: ne temptet vos sathanas propter incontinentiam vestram. Hoc autem dico secundum indulgentiam, et non secundum imperium. Volo autem omnes vos homines esse sicut meipsum. Sed unusquisque proprium donum habet ex deo: alius quidem sic, aliud vero sic. Dico autem non nuptis et viduis: bonum est illis si sic permaneant sicut et ego. Et si non se continent nubant. Melius est enim nubere quam viri.

Postquam apostolus reprehendit fornicatores et sustinet eos, hic accedit ad tractandum de matrimonio, et circa hoc tria facit. Primo determinat de conjugio matrimonio iuris. Secundo de virginibus ibi. De virginibus autem secundum. Tertio de viduis ibi. Mulier alligata est tamen. Circa primus duo facit. Primo instruit eos quod non sunt matrimonio iuncti utriusque. s. debent matrimonios contrahere. Secundo manifestat quod dixerat ibi. Id autem dico secundum. Circa primus duo facit. Primo manifestat quod circa hoc sit per se bonum. Secundo quod necessarium ibi. Propter fornicationem autem secundum. Circa primus considerandus est quod in deuotissima fornicatione nostra quam loqueritur iam fuerat aliqui non habentes zelum vel finis scientiam in tantum procedebat quod etiam matrimonium condonabat secundum. p. th. 4. In ipsis loquacitatem medietatem phisibentium nubere. Et quia hoc durum corinthiis videbatur fidelibus super hoc apostolus scripsit eius sententia regentes, et ideo apostolus ei responderet. Haec reprehendi ea que facitis, de quibus autem scriptis suis, videlicet quantum ad matrimonium bonum est homini mulierem non tangere. Circa quod notandum quod mulier data est viro ad adiutorium generationis, et in hoc dicitur vis generationis a nutritiva, quod vis nutritiva deseruit hominem ad coniunctionem individualium. Unde bonum est homini nutrimento vivi, quod per hoc ei vita seruat, generationi autem non defuit, hoc ad coherationem individualium sed ad generationem spiritus. Unde non potest dici quod bonum est hoc si suus individualis mulierem tangere. Primo quidem quantum ad animam quod per augustinum dicit in sedis soliloquio. Bibil sic deinceps ait ab arce virutis sue sicut cotactus ille corporis sine quo vir haberet non potest, et ideo Ex. 19. dicit populo acceptum legem dei. Estote parati in diem tertium, et ne appetinquetis uxoris vestris. p. reg. 21. Dixit achimelech ad dauid. Si mudi sunt pueri maxime a mulieribus manducant panem sanctum. Secundo quantum ad corpus quod vir subiectum per matrimonium potestari uox omnis se ex libro Eunum constitutus. Seruit autem hec per omnes

bus alijs est amara. Unde et ecclesiastice dicitur. Inueni amarorem morte mulierem. Tertio quantum ad res exteriores quae rur occupatione necessaria est hominem implicari quod haberet uxorem et filios nutriendos, cum tamen dicatur 2. th. 2. Nemo militans debet implicari ne negotiis secularibus: ut ei placeat cui se praebuit. Deinde cum dicitur. Propter fornicationem secundum ostendit quid circa hoc sit necessarium. Primo quantum ad contrarium matrimonij. Secundo quantum ad actum matrimonij inter contraciens ibi. Uxor vir debitus secundum. Circa primus considerandus est quod actus generative virtutis ordinatus ad coherationem spiritus per generationem filiorum et quod mulier data est viro in adiutorium generationis. Prima necessitas tangentis mulierem est propter precreationes filiorum. Unde et genitrix primo dicitur. Mactum et feminam creavit eos et bene dicxit eis deus et ait. Crescite et multiplicamini et replete terram, sed haec necessitas fuit circa institutionem humani generis quando oportuit multiplicari populus dei per successionem carnis. Sed apostolus considerans humanos genus in multiplicato et populum dei in augmentum non propagationem carnis: sed generationem quod est ex anima et spiritu sancto. ut dicitur Jo. 3. pretermisit haec necessitatem quam sacerdos institutus fuerat in matrimonio in officio naturae et proponebat secundum necessitatem secundum quam institutum est in remedio culpe. Quia enim carnis concupiscentia adhuc post baptismum in fideli remaneret licet non datur. instigator honestus maxime ad actum venereos propter vehementiam delectationis. Et quod maioris virtutis est totaliter hanc concupiscentiam superare quod possit obibus concuenire. secundum illud Va. 19. Non omnino capitur verbum hoc. Necessarius est quod in parte concupiscentiae et in parte superetur quod quidem fit duabus actibus generationis ratione ordinatus et non totaliter homo concupiscentia ducitur sed magis concupiscentia subditur rationi. Habet autem hoc ratio naturalis quod homo vir generationis actu finis et concuenit generationi et educat filios, hoc autem in bruis et aliis invenit quod in quibusque spiritibus animalium sola femina non sufficit ad educationem, plus masculus simul nutrit plenum cum femina, et ad hoc exigitur quod masculus cognoscatur, prius plenum, et ideo in aliis talibus animalibus ut pater in colubris turturebus et huiusmodi naturaliter induita est solicitorum de educatione plures, et propter hoc in huiusmodi non sunt vagi et indumentes concubitus ex quibus sequuntur incertitudo plures, sed masculus determinatus determinatae femine coniungit non indumenta quibus culisbet sicut accidit in canibus et aliis huiusmodi animalibus in quibus sola femina nutrit plures. Tertium autem in spiritu humana masculus requirit ad plures educationes quod non soluz attendatur secundum copias nutritiendas sed magis secundum nutritiendas animalium secundum illud hebreorum 12. Patres quidem carnis nostre habuimus eruditores, et reuerebamur eos, et ideo ratione naturalis dictare quod in spiritu humano non sint vagi et incerti concubitus quales sunt concubitus fornicatorum, sed sunt determinati viri ad determinatas feminas quod quidem determinatio fit per legem matrimonij. Sic igitur triplex bonum habet in matrimonio, prius quidem quod est in officio nature, postea in ordinatis ad generationem et educationem plures, et hoc bonum est bonum plures. Secundum bonum habet per se est in remedio concupiscentiae, s. coartatur ad determinatas personas et hoc bonum dicitur fides, quia s. vir seruat uxori suam accedens ad aliam et similiter uxori viro. Tertium bonum habet, post in fide contrahit Christum, quod quidem bonum dicitur sacramentum in quantum significat coniunctionem Christi et ecclesie, secundum illud ephe. 5. Sacramentum hoc magnum est, ego autem dico in Christo et ecclesia hoc est ergo quod dicitur. Dicatum est quod bonum est homini mulierez non tangere, sed quod ad hoc bonum non sunt oportes hoies ydonei, unusquisque vir propter fornicationem, s. vitandas suam uxore habeat, sibi determinatae ut tollantur vagi et incerti concubitus quod primit ad fornicationem. Unde et pueri, s. letare cum muliere adolescentie tue, et postea subdatur